

BREV NR 6 - AMALIE

" NÅR JEG SKAL I BAD (HVIS ALTSÅ JEG HAR EN GOD DAG OG KAN HOLDE TIL DET) KOMMER HJEMMEPLEJEN OG HJÆLPER MIG" Amalie 16 år.

Jeg har været syg i 5 år nu, og det er først her på det 5. år at læger/folk er begyndt at tro på mig, ellers er jeg blevet grinet ud fra lægen og fået at vide at der ikke var bivirkninger ved hpv-vaccinen.

Nu er der rigtig mange piger der er ramt, men der er stadig nogle folk der ikke tror på os, også mange læger der stadig ikke tror på det.

Jeg fik alle 3 stik man skal have og blev derefter meget syg, dog ikke så syg at jeg ikke kunne komme i skole.

Men da jeg havde været syg i 4 år, fik jeg det meget værre og blev faktisk så syg, at jeg ikke kunne holde til andet, end at ligge i min seng i mørke.

Nu er jeg lige blevet smidt ud af gymnasiet, som jeg så brændende ønskede mig at gå på, det er så hårdt og trættende hele tiden at være syg, have ondt og have det dårligt.

Jeg går konstant rundt med hovedpine, smerte i muskler og led og mange andre bivirkninger.

Nogen gange får jeg så ondt og så stærke mavekramper at jeg besvimer, men der er stadig ingen der tager skylden, de ødelægger bare vores liv

Det hårdeste er ikke engang at være syg, for det er jo normalt for mig, men det har ødelagt min familie, så jeg hverken ser min far og hans familie eller min mors familie.

Det er hårdt, aldrig at være med til noget af det min søskende laver.

Det at jeg ikke kan noget selv.

Om morgenen har jeg en lift til at komme op, så min mor kan hjælpe mig i tøjet, derefter kommer jeg så direkte i min kørestol og derefter følger min mor mig ud på badeværelset og så giver hun mig mad.

Jeg har altid min mor med, lige meget hvor jeg skal hen, fordi jeg ikke kan noget selv.

Når jeg så skal i bad (hvis jeg altså har en god dag og kan holde til det) kommer hjemmeplejen og hjælper mig

Jeg græder tit fordi jeg ikke kan klare smerten mere og fordi det er som om , der ikke er noget lys for enden af tunnelen.

Alting virker bare så langt væk, specielt den fremtid jeg håbede på, som bare er så fjern nu.

Hvis jeg kunne sige noget til ministeren i form af ønsker eller krav så skulle det være:

At det blev ok med større fravær for os der er ramt.

At der blev sat penge af til undersøgelser/research, inden for bivirkningerne så man kunne få en 'kur'.

At vi bliver respekteret som bivirkningsramt af en vaccine.

At der aldrig mere er nogen der siger, at der ikke findes bivirkninger ved hpv-vaccinen .

Hilsen Amalie